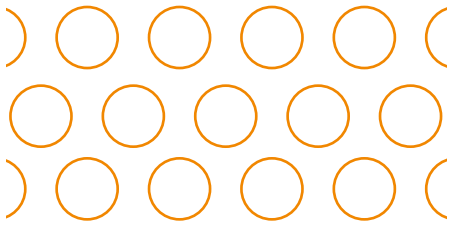

‘De Matthäus stond voor de deur.’

Leny (69) is slechthorend en zingt in een koor. “Ik ben dan misschien wel 69, maar dat betekent niet dat ik achter de geraniums ga zitten. Gunst nee, ik ben hartstikke druk. Ik werk nog. En ik heb mijn handen vol aan mijn tuin; die staat vol hortensias en vrouwenmantel en nog veel meer. Maar mijn grootste passie is zingen. Ik zit in een oratoriumkoor. En ja, ik ben ook slechthorend.”

Leny Bron van Wijk uit Schelluinen heeft al gehoorproblemen sinds haar jeugd. “Oorontstekingen. Ik ben twaalf keer geopereerd. De laatste keer was toen ik 44 was. Maar mijn gehoor werd er door de jaren heen niet beter op. Met mijn linkeroor hoorde ik al jarenlang niets. Maar met mijn rechteroor kon ik mij altijd prima redden. Tot vijf jaar geleden. Van het ene op het andere moment

Fotografie: Peete van Spankeren

hoorde ik ook rechts niks meer. Ik dacht dat ik snipverkouden was, maar het ging maar niet over.”

Matthäus-Passion

Zingen is Leny d'r lust en leven. Ze zingt in een oratoriumkoor. “Dat gaat wel wat verder dan een hobby, hoor. Het is een serieus koor, met uitdagende stukken. De toelatingseisen zijn dan ook behoorlijk streng: je komt er niet zomaar bij. Ik kon, ondanks mijn gehoorverlies, goed meekomen. Tot ik van de ene op de andere dag bijna niks meer hoorde. Heel vervelend. Ik raakte in paniek, want drie maanden daarna zouden we de Matthäus-Passion op gaan voeren.”

‘Ik dacht dat ik snipverkouden was’

Redder in nood

Door de kno-arts werd Leny doorverwezen naar een HoorProfs vakaudicien. “Ik vertelde hem over de Matthäus-Passion en mijn plotsklapse doofheid. De Hoorprofs vakaudi-

cien, stelde me direct op mijn gemak. Nadat hij een aantal gehoortests had afgenomen zei hij: ‘U zingt over drie maanden gewoon mee met de Matthäus-Passion, hoor!’ Ik kreeg twee hoortoestellen, waardoor ik zélf met mijn linkeroor weer wat kon horen. Ongelofelijk. Ik had sinds jaren weer balans in mijn gehoor. Drie maanden later stond ik inderdaad op het podium en het zingen ging beter dan ooit. De Hoorprofs vakaudicien was echt mijn redder in nood.”

Lege accu

Sinds een jaar of vijf draagt Leny nu hoortoestellen, naar volle tevredenheid. Al is het soms wel lastig. “Ik heb het niet altijd in de gaten als de accu van mijn hoortoestel leeg is. Dan heb ik het piepje niet gehoord. Op zo’n moment merk ik pas goed hoe waardevol mijn hoortoestellen zijn.”